

Prachtige 'Klaas' in de winter

Bij het opmaken van de beddenboel viel mijn oog op een prachtige tekening van de Sint Nicolaaskerk in hartje stad Utrecht, mijn geboorteplek.

De kerk heet tegenwoordig Nicolaïkerk, in de Utrechtse volksmond 'Klaas' genoemd. De tekening (A3 formaat) staat al 40 jaar op mijn nachtkastje; onopgemerkt eigenlijk. De onbekende tekenaar uit de jaren '50 verdient echter meer aandacht.

Dit verhaal is een ode aan de tekenaar,



zullen we dan maar zeggen. Kijk eens goed hoe prachtig de tekenaar de sneeuw heeft afgebeeld. Waar sneeuw is, staat namelijk niets, kijkt u simpel naar het blanke papier. Is dat niet mooi/kunstig?

Toren van Pisa

De amateurtekenaar heeft de toren iets achterover doen hellen, vergeleken bij de klokkentoren links die kaarsrecht staat. Het zou ook kunnen dat de tekenaar een vooruitziende blik op een gasbel onder de Klaas had, maar die is (gelukkig) nooit gevonden. Laten we het dan maar op de handtekening/watermerk van de tekenaar houden.

Het zou zelfs kunnen dat ik in mijn jeugd de tekenaar zelf gesproken heb, aan de overkant tegen de gevel van de Willem Arends Stichting (in mijn jeugd 'het gekkenhuis' genoemd). Die

man zal het vast koud gehad hebben, toen het immers nog echt winterde.

Lantaarn

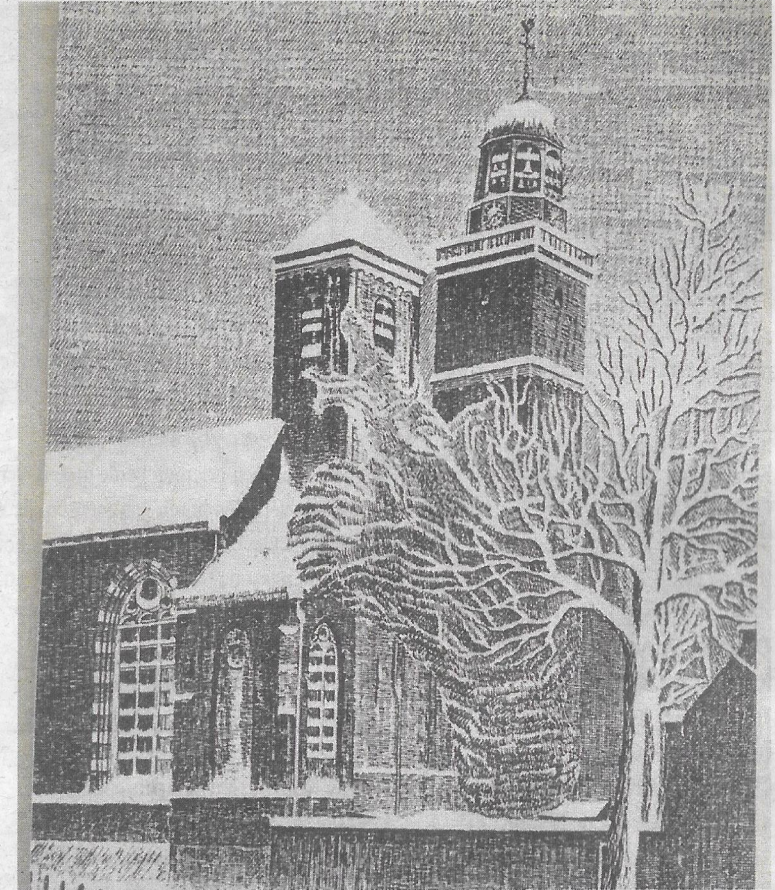
Op de tekening ziet u de lantaarn met wijzerplaat, zoals ik die in mijn jeugd gekend heb. Bij de laatste restauratie heeft men het originele ontwerp in oude luister hersteld. Was in begin voor mij wel heel erg wennen, zult u begrijpen. Niet? Dan even goede vrienden. Met het lantaarntje heeft men trouwens in de loop der tijd wat afgeknutseld. Op een schilderij van Verheijen is-ie wéér anders. Heeft-ie zelfs een uitje op z'n kop.

De schoen

Het zetten van de schoen op 5 december is een Utrechtse uitvinding uit 1427. Wist u dat? Nee? Dan weet u het nu. In 1427 zetten Utrechtse kindertjes voor het eerst hun schoen in de Sint Nicolaaskerk. Rijke Utrechters vulden die schoen, waarna de inhoud op 6 december onder de armen werd verdeeld. Al snel daarna zette heel Nederland zijn schoen.

Uitzicht

Nog even terugkomend op het nachtkastje, met een op triplex geplakte tekening. Wat je dagelijks ziet, zie je niet meer. Dit doet me denken aan een vakantie in Frankrijk, waarbij we twee



'Klaas' in de sneeuw

weken genoten van een prachtig uitzicht over een vallei. De boerin naast ons, zat dagelijks met haar rug naar de vallei gekeerd. Waarop ik derhalve aan haar vroeg: "Waarom zit u altijd met uw rug naar dit prachtige uitzicht?" Waarop ze antwoordde: "Het uitzicht

heb ik na 82 jaar wel gezien. Ik kijk liever naar de weg of de postbode al in aantocht is."

Jan Hoogendoorn
hoogendoorn.jan05@gmail.com